

Az OIK Műfordítás-pályázatának eredménye

Lezárult az Országos Idegennyelvű Könyvtár nagy érdeklődéssel fogadott 5. műfordítás-pályázata: Jan Wagner *Quittenpastete* című versének magyar fordítása. 180 pályázat érkezett a megadott határidőre, melyből kilenc volt érvénytelen. Az érvényes 171-ben pedig 187 értékelendő fordítás volt. A pályázat eredményhirdetése, értékelése és az ünnepélyes díjátadó 2010. szeptember 24 én, a Nyelvek Európai Napjának jegyében a könyvtár Olvasótermében zajlott. A bírálóbizottság, melynek Lator László örökös tiszteletbeli elnöke, tagjai Halasi Zoltán, Lackfi János, Virág Bognár Ágota három díjat és két különdíjat ítelt oda.

I. díj: Dányi Dániel, II. díj: Mechler Anna, III. díj: Molnár Krisztina Rita,
a Magyar Fordítóház Alapítvány különdíját Balogh Virág Katalin – nem volt jelen a díjátadáson –,
a Goethe Intézet különdíját Szlukovényi Katalin kapta.

Gratulálunk minden díjazottnak!

A BARÁTSÁG médiatámogatója az eseménynek és közreadja a díjazott műfordításokat.

Jan Wagner 1971-ben, Hamburgban született. A Hamburgi Egyetemen és a dublini Trinity College-ban tanult. 1995 óta Berlinben él. Tagja a Darmstadtban székelő Akademie für Sprache und Dichtung-nak, azaz a Német Nyelvi és Költészeti Akadémiának.

Megjelent kötetei: Australien (2010), Der Wald im Zimmer (2007), Achtzehn Pasteten (2007), Guerickes Sperling (2004), Probebohrung im Himmel (2001), Gedichte (2010).

A költő november 3-án Budapesten tartott felolvasóestet.

Jan Wagner

Quittenpastete

Bajtai László felvételei

wenn sie der oktober ins astwerk hängte,
ausgebeulte lampions, war es zeit: wir
pflückten quitten, wuchteten körbeweise
gelb in die küche

unters wasser. apfel und birne reiften
ihrem namen zu, einer schlichten süße –
anders als die quitte an ihrem baum im
hintersten winkel

meines alphabets, im latein des gartens,
hart und fremd in ihrem arom. wir schnitten,
viertelten, entkernten das fleisch (vier große
hände, zwei kleine),

schemenhaft im dampf des entsafters, gaben
zucker, hitze, mühe zu etwas, das sich
roh dem mund versagte. wer konnte, wollte
quitten begreifen,

ihr gelee, in bauchigen gläsern für die
dunklen tage in den regalen aufge-
reicht, in einem keller von tagen, wo sie
leuchteten, leuchten.

Jan Wagner

Birspástétom

Dányi Dániel fordítása (I. díj)

csüggtek, október hol az ágra hagyta,
horpadó, váró puha lámpatestek,
birs-szüretkor púposodóra szedtük
sárga szakajtónk,

konyhacsap fürdette, az alma, körte
névreérett, más keze főzte édes-
ízbe, máshogy írja a konyhanyelv is:
sajtnak a címkét

kerti ábécém teli konyhapolcán,
bár a birsillat markáns, magoztuk,
aprítottuk, felnegyedeltük (négy kéz
nagy, kicsi kettő),

prés homályán, gőzben, a pára mélyén
hóvel, édessel szelídítve szánkhoz
ellenálló ízeit, és ki tudta,
fogta a birset,

eltemette mind kocsonyájuk öblös
ibrikek mély pincsesötét sorába,
hol felizzik egy nap a körtesor dics-
fény ragyogása.

Jan Wagner

Birsalmalekvár

Mechler Anna fordítása (II. díj)

hogya október felakasztja végül
görbe lampionjait, itt az óra:
birsszedés, nehéz kosarakba gyűjtjük,
s visszük a sárgás

gömböket megmosni. az alma, körte
rég megérett – egyszerű, édes ízük
másmilyen, mint fámon birs az ábécé-
cém legutolsó

szegletén; a kerti latin leírja,
hogyan kemény, kissé idegen az íze.
négybe vágjuk, majd kimagoztuk (négy nagy
s két kicsi kézzel),

árnyszerűvé törte a prés a testét,
kis cukor, hő, munka, s a nyers fanyarság
nem csípi szánkat. aki megtehetette,
mind belekóstolt,

lágyszélje öblös üvegbe rakva
áll a pincében, a sötét napokra
vár a polcon felsorakozva fénylőn,
fénye ragyog szét.

Jan Wagner

Birssajt

*Szlukevényi Katalin fordítása
(a Goethe Institut különdíja)*

Hogyha október telaggatja a fákat
sárga, buggyos lampionokkal, itt a
nap kosárszám szedni s a konyhacsaphoz
vinni a birset,

hogyan beérjen: alma s a körte éppoly
édesen, mint pusztán nevük, nem úgy, mint
kinn az ágon fennmaradó gyümölcsök,
mint a latin kert

eldugott mélyén idegen, fanyar, nyers
ízű ábécém. Kimagozva négy darabba
vágta friss húsuk sietőn a hat kéz
(két kicsi, négy nagy),

három árny sürgött, adagolt a gőzben
cukrot és hőt, átalakítva azt, mi
önmagában csak megakadna torkán.
Mind, aki tudta,

tett el a birsből a sötét időkre,
s napjaink mélyében, a pincepolcon
sorban őrzik most tele dunsztosokban
friss ragyogásuk.

Jan Wagner

Birsalmasajt

Molnár Krisztina Rita fordítása (III. díj)

már ha október fahegyekre tűzte
domború lámpásait, épp idő volt
szedni birset nagy kosarakba, vízbe
önteni sárgán

benn a konyhán. édesen alma, körte
szép betűrendhez simulón megérték –
máshogyan, mint ágai közt a birs el-
rejtve a zugban

kerti névtanban besorolva hátra,
mert kemény volt, s újjamatú. mi húsát
négyfelé vágjuk, kimagozva (négy nagy
kéz, kicsi kettő),

gőzben árnyként adtuk a cukrot és hőt,
kűszködést hozzá, ami nyersen össze-
húzta szánkat. bárki akart fölérni
ésszel a birshez,

íze húsöblű üvegbe téve
sorban áll polcán a sötét napokra,
pincemélyén napjainak, hol egyre
fénye világít.

Jan Wagner

Birsszelídítő

*Balogh Virág Katalin fordítása
(a Magyar Fordítótárs Alapítvány különdíja)*

régi égőkkel teliszórva már a
kert (az ősz volt) hát mi csak erre vártunk:
szedtük és hordtuk be a sárga birset
telt kosarakkal

s vízbe dobtuk. ó, kerek alma s körte-
szív: szerény, érett mosolyuk mi' édes!
Ámde birsünk más, ha lepottyan, az jól
koppan a földön,

serceg a szájban neve, húsa, íze –
hát ez így nem jó! Pici, barna magját
mind kivájtuk (két kicsi kéz de négy nagy
is besegített),

gőzbe burkoltan daraboltuk egyre
izzadó arccal s köveinket izzé
főztük. ám mégsem lehet így sem úgy sem
bírnunk a birsszel,

megpuhítottuk, üvegbe zártuk,
éjsötét kamránkba vetettük – és az
izzik újból, mint ezeréves égő-
sor, hunyorogva.